

ΘΕΑΤΡΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Β'

Αύποτουν, στὸ βάθος, μιὰ διανοή συνείδηση λίγανται νὰ ἐμβόλικει στὴν πρότι τέχνητρική ἑπαρφοῦ. Γι' αὐτὸν καὶ μὲ πᾶς οἱ ἔσωτεροι «φόβοι» — σε μολις ὁ Βασιλῆς κτηρόσσει μιτρούστου, διάδοχο τοῦ βασιλείου του τὸ βοήθησα τὸ Μάκβεθ νὰ λευτερώ-

Ο Πιτόφερ ἡ Μάκβεθ.

θεῖ, γιὰ μάτι στιγμὴ, ἀπὸ τὴν ίδεα τοῦ φόνου — ίδεα παλιὰ γ' αὐτὸν καὶ πῶν ὁ «πετερασμός» τῶν μαγιστρῶν εἰχε ἐναπέρει στὴν ἐπιφάνεια. Κι' ἔτοι λευτερωμένος — θητὸς επίσπατος — προχωρᾷ γιὰ ν' ὑποταξεῖ τὸ Βασιλῆα του. Αὐτὸς τὸν δὲ χεταὶ μ' δλες τὶς τιμές κι' ὁ Μάκβεθ μὲ κομικοτική ταπεινωσύνη ἀποντάσει στὶς πλουσιότητες ἐκδηλώσεις τῆς ὑποχρέωσής του.

Τόλογια του, μὲ τὴν ρητορικότητά τους, βρίσκονται σὲ χαρακτηριστική ἀντίθεση μὲ τὰ σὰν σύντομα καὶ απλά λεῖπε ὁ Θάγκος καὶ μᾶς ὄποια-

γιοῦ του, τὸν πρωτότοκο, τὸ Μάκβεθ μὲν καὶ προστάσει νὰ λογιάζει ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρὸς πρίγκηπας τοῦ Κούρων, εἰχε ἐναπέρει στὴν ἐπιφάνεια. Κι' ἔτοι λευτερωμένος — θητὸς επίσπατος — προχωρᾷ γιὰ ν' ὑποταξεῖ τὸ Βασιλῆα του. Αὐτὸς τὸν δὲ χεταὶ μ' δλες τὶς τιμές κι' ὁ Μάκβεθ μὲ κομικοτική ταπεινωσύνη ἀποντάσει στὶς πλουσιότητες ἐκδηλώσεις τῆς ὑπο-

χρέωσής του.

Οι ὑπόδηλοισις αὐτὲς τοῦ Μάκβεθ είναι σημαντικές. Μᾶς ἀποκαλύπτουν δὴ γι' αὐτὸν, τὸ στέμμα τῆς Σκωτίας ήταν ἡ κορυφὴ τοῦ ιδιωτικοῦ τῆς ζῆσης του, κι' ὅτι σ' αὐτὸν βαριάντει κύρια — κι' δχι στὴ Λαΐδη Μάκβεθ — ἡ αὐλαγή τοῦ φόνου τοῦ Ντένγκον. «Ἔτοι δεν πρέπει τὰ μᾶς παραπλήσιοι γιὰ μάτιας τῆς εἰρήνης τους» καὶ ρίγκηντος τοῦ βαρύκοτο εἰδώλιον πετράδι τῆς ψυχῆς του, «ιὰ νομίζεις κι' δλας ὅτι, πρόπτει τὸ «Καλό» καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τοῦ μεγαλεούντος! Καὶ δικρίβων αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Μάκβεθ καὶ τῆς λαϊκῆς της Λαΐδης. Γιὰ τὴ λευτεσταί μαλιστὸν η πλάση είναι ισχυρότερη. «Ο φάνος πότιθεν φέρει στὸ σκοτό της καράξατο μέστη της σ' αὐτὴν ἡ λόρδος ο καθηγοριμάτικος αὐτές εξουσίας πολλήσεις ποὺ δηλώνει τὸν Λαΐδη Μάκβεθ μὲν δὲν είναι πιὰ ἔξαρσεστος. Δεν εἶναι ἔνας ἡ δύο, ἀλλὰ χιλιάδες χιλιάδων. Είναι ἡ κάθε διάρκεια, τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ τοῦ καθέ τόπου, που μπορεῖ είναις, σε μιὰ κριοψή στηγή του, νὰ πέσει στὰ δέχτυα μᾶς, πλάνων, ὁ προίστας δὴ ποτὸς τε, καὶ μὲ τὴ συνεργασία μᾶς διανομονήτης συντεχνίας προτειτούσιος — ὅπως συνει- βαίνει στὸ Μάκβεθ — νὰ μπερδεύει θελητικά τὸ σόσον, ποὺ τελευταία στὴν φράση τῆς εἰρήνης τους καὶ ρίγκηντος τοῦ βαρύκοτο εἰδώλιον πετράδι τῆς ψυχῆς του». Ιὰ νομίζεις κι' δλας ὅτι, πρόπτει τὸ «Καλό» καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τοῦ μεγαλεούντος! Καὶ δικρίβων αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Μάκβεθ καὶ τῆς λαϊκῆς της Λαΐδης. Γιὰ τὴ λευτεσταί μαλιστὸν η πλάση είναι ισχυρότερη. «Ο φάνος πότιθεν φέρει στὸ σκοτό της καράξατο μέστη της σ' αὐτὴν ἡ λόρδος ο καθηγοριμάτικος αὐτές εξουσίας πολλήσεις ποὺ δηλώνει τὸν Λαΐδη Μάκβεθ μὲν δὲν είναι πιὰ ἔξαρσεστος. Δεν εἶναι ἔνας ἡ δύο, ἀλλὰ χιλιάδες χιλιάδων. Είναι ἡ κάθε διάρκεια, τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ τοῦ καθέ τόπου, που μπορεῖ είναις, σε μιὰ κριοψή στηγή του, νὰ πέσει στὰ δέχτυα μᾶς, πλάνων, ὁ προίστας δὴ ποτὸς τε, καὶ μὲ τὴ συνεργασία μᾶς διανομονήτης συντεχνίας προτειτούσιος — ὅπως συνει- βαίνει στὸ Μάκβεθ — νὰ μπερδεύει θελητικά τὸ σόσον, ποὺ τελευταία στὴν φράση τῆς εἰρήνης τους καὶ ρίγκηντος τοῦ βαρύκοτο εἰδώλιον πετράδι τῆς ψυχῆς του». Ιὰ νομίζεις κι' δλας ὅτι, πρόπτει τὸ «Καλό» καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τοῦ μεγαλεούντος! Καὶ δικρίβων αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Μάκβεθ καὶ τῆς λαϊκῆς της Λαΐδης. Γιὰ τὴ λευτεσταί μαλιστὸν η πλάση είναι ισχυρότερη. «Ο φάνος πότιθεν φέρει στὸ σκοτό της καράξατο μέστη της σ' αὐτὴν ἡ λόρδος ο καθηγοριμάτικος αὐτές εξουσίας πολλήσεις ποὺ δηλώνει τὸν Λαΐδη Μάκβεθ μὲν δὲν είναι πιὰ ἔξαρσεστος. Δεν εἶναι ἔνας ἡ δύο, ἀλλὰ χιλιάδες χιλιάδων. Είναι ἡ κάθε διάρκεια, τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ τοῦ καθέ τόπου, που μπορεῖ είναις, σε μιὰ κριοψή στηγή του, νὰ πέσει στὰ δέχτυα μᾶς, πλάνων, ὁ προίστας δὴ ποτὸς τε, καὶ μὲ τὴ συνεργασία μᾶς διανομονήτης συντεχνίας προτειτούσιος — ὅπως συνει- βαίνει στὸ Μάκβεθ — νὰ μπερδεύει θελητικά τὸ σόσον, ποὺ τελευταία στὴν φράση τῆς εἰρήνης τους καὶ ρίγκηντος τοῦ βαρύκοτο εἰδώλιον πετράδι τῆς ψυχῆς του». Ιὰ νομίζεις κι' δλας ὅτι, πρόπτει τὸ «Καλό» καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τοῦ μεγαλεούντος! Καὶ δικρίβων αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Μάκβεθ καὶ τῆς λαϊκῆς της Λαΐδης. Γιὰ τὴ λευτεσταί μαλιστὸν η πλάση είναι ισχυρότερη. «Ο φάνος πότιθεν φέρει στὸ σκοτό της καράξατο μέστη της σ' αὐτὴν ἡ λόρδος ο καθηγοριμάτικος αὐτές εξουσίας πολλήσεις ποὺ δηλώνει τὸν Λαΐδη Μάκβεθ μὲν δὲν είναι πιὰ ἔξαρσεστος. Δεν εἶναι ἔνας ἡ δύο, ἀλλὰ χιλιάδες χιλιάδων. Είναι ἡ κάθε διάρκεια, τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ τοῦ καθέ τόπου, που μπορεῖ είναις, σε μιὰ κριοψή στηγή του, νὰ πέσει στὰ δέχτυα μᾶς, πλάνων, ὁ προίστας δὴ ποτὸς τε, καὶ μὲ τὴ συνεργασία μᾶς διανομονήτης συντεχνίας προτειτούσιος — ὅπως συνει- βαίνει στὸ Μάκβεθ — νὰ μπερδεύει θελητικά τὸ σόσον, ποὺ τελευταία στὴν φράση τῆς εἰρήνης τους καὶ ρίγκηντος τοῦ βαρύκοτο εἰδώλιον πετράδι τῆς ψυχῆς του». Ιὰ νομίζεις κι' δλας ὅτι, πρόπτει τὸ «Καλό» καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο τοῦ μεγαλεούντος!

ΤΟΥ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗΝ

τὴ σκηνὴ τοῦ Ἐργοῦ, οὐαὶ εἰσαγωγῆς στὸ τίς Μάγιστρος:

«Ἀσκητόν είναι τὸ καθό, καὶ τὸ καλὸν είναι τὸ κακόν.

μῦτον ἀπανταλμένος, μὲ διντίστοχον, στὸ πρώτο μπάνιο τοῦ

Μάκβεθ:

«Μέρα τόσο κακή κι' ωραία μαζί [τελείωση]

καὶ μᾶς ἀποκαλύπτουτες τέλος στὴν

πληρότητα της, μὲ τὰ πράγματα

τοῦ πατέρος τοῖς αἰτιαῖς,

τοῦ πατέρος τοῖς γενεῖς

τοῦ πατέρος τοῖς πατέροις τοῖς γενεῖς